

HARLEQUIN®

King

JAN COLLEY
VIINI
JÕULUPRUUT

029
NOVEMBER

Jan Colley
HIS VIENNA CHRISTMAS BRIDE
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse viil või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Meelika Mikhelsaar
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Jan Colley
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M11215410
ISBN 978-9949-12-976-8

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Kallis lugeja!

Kas eralennukid saavad Viini rahvusvahelisel lennuväljal maanduda? Kuidas kirjutatakse sõna *guljašš*? Kas Imperiali hotellist saab fiakriga sõita Hofburgi keisripaleesse? Internet on kirjanike jaoks vajalik, kuigi aeganõudev töövahend. Alati ei saa kõike päris täpselt teada ning ruumi jääb ka tõlgendustele ja kohalikele tavadele. Küllastasin Viini kunagi kaheksakümnendatel, mil mu seljakotis polnud ruumi ballikleidi jaoks ning mul oli liiga vähe raha, et minna Hispaaniasse ratsutamiskooli, mida siiani kahetsen. Kuid Viin oli ja on praegugi lummas linn oma karnevali, uskumatu arhitektuuri ja rikkaliku ajalooaga.

Tugitoolis istudes teostatud uurimus ei asenda mingil juhul kohalolekut. Mindki on taas nakatanud reisipisik. Kuni ma Austriasse tagasi jõuan, loodan, et olen Adami ja Jasmine'i loos enamikku fakte õigesti kasutanud. Kui ma seda ei teinud, siis, palun, kirjutage mulle ja valgustage mind!

Ja *guljašš*? Internetis Austria restoranide menüüsid sirvides leidsin vähemalt viis erinevat kirjapilti. Tean vaid seda, et see on maitsev!

Parimat soovides,

Jan Colley

Pühendan selle raamatu Johann Strauss II muusikale.

Kas sa võiksid mind nüüd rahule jätta,

sest ma ju kirjutasin raamatud!

Esimene peatükk

*No nii, mõtles Adam Thorne, lösutades toolil ja silmit-
sedes naist, kes oli just äsja tema kabinetti sisse astu-
nud. Muhamed ongi tulnud mäe juurde.*

Tema rinnas paisus rahuldustunne. Ragbipall, mida ta oli üles-alla pildunud, jäi tal käes paigale. Naine oli talle möödunud kuul pärast nõiduslikku kireööd ust näidanud. Kuid nüüd seisis naine elusana tema Londoni kabineti ukstelävel. Adam surus naeratuse maha. Naine peaks olema valmis lömitama või vähemalt oma teo eest tasuma. Adam polnud mees, kes oleks harjunud solvan-
gute ja tühjade lubadustega.

„Tere, Adam.”

Viivitades viskas Adam palli viimast korda üles, püüdis kinni ja libistas siis jalad laualt maha. „Kas sa ei peaks olema üheksateistkümne tuhande kilomeetri kaugusel ja mu suure venna jaoks kõvasti tööd rabama?”

Jasmine Cooper oli Adami venna Nicki isiklik abi; inglanna, kes elab praegu Uus-Meremaal Wellingtonis. Jahe, vaoshoitud ja kahtlemata kõige kõitvam naisterahvas Adami märkimisväärse kataloogis.

„Mul oli osa puhkusest välja võtmata.”

Adam sirutas oma pika kogu välja, tõusis püsti ja tuli ümber laua, visates ragbipalli lähedal seisvasse lahtisesse kasti.

Jasmine astus oma pikka villast mantlit lahti nööpi-des mehe laua poole ja mees lasi oma pilgul tema peal viivelda. Jasmine kandis nagu tavaliselt laitmatut tume-sinist villast pükskostüümi, mille päästsid rangusest ere-kollane sviiter ja nood kümnesentimeetriste kontsadega kingad, mis naisele meeldisid. Adami pilku tõmbas nagu magnetiga naise kontsade poole. Aastatepikkune peo-tantsuga tegelemine oli andnud Jasmine'ile ülisensatsioo-nilised miilipikkused sääred. Adamist käis läbi pöörane ihakihvatus ja mehe sõrmed tõmbusid krampi, kui ta meenutas lõputult siledat pingul ja tugevat nahka, kui need jalad põimusid tema piha ümber ja tema neid kätega pigistas...

„Kas ma võin su mantli võtta?”

Ta sirutas käe, samal ajal kui Jasmine uudishimulikult ringi vaadates end mantlist välja libistas. Mehe kaste täis kontor sarnanes mõnele pommitatud paigale. Adam nau-tis viimaseid laisku päevi Crofti, Crofti ja Bayley börsi-firma noorempartnerina. Uuel aastal avab ta Docklandsis oma firma hoopis teistsuguseks ettevõtmiseks.

Adam libistas rõiva nagisse ja pöördus toolile osuta-des taas Jasmine'i poole. „Millele ma võlgnen selle väga ootamatu rõõmu?”

Jasmine tõstis graatsilise käe ja silus oma pikki tume-daid juukseid, mis olid nagu tavaliselt taha kinnitatud. Adamile meeldis rohkem, kui need olid lahti, ja ta mee-nutas, kuidas juuksed kõditasid tema rinda, kui Jasmine

kaksiratsa tema peal istudes tema suud suudles. Adam oli avastanud, et naise mandlikujuliste silmade värv oli tema erutatuse tasemest sõltuvalt vaheldumisi kas suitsuhall või sinine.

Täna oli Jasmine tasakaalukas ja elegantne, kergelt meigitud – tõelise inglise iluduse täiuslik õitsev jume koos kaunite huulte sooja ja rikkaliku varjundiga. Justkui Adamit juba poleks viimaste nädalate jooksul tosinaid kordi rünnanud samad vaatepildid ja helid, meenutas ta taas, kuidas Jasmine'i silmad kirest häguseks tõmbusid ning naise lühikesed ja hoolitsetud küüned meest edasi tegutsema ärgitades tema puusadesse kaevusid. Meenutas meeleheitlikke lühikesi hingeldusi, mis orgasmi alguses naise suust pääsesid ja mille peale Adam võis kihla vedada, et pirtsakas ja siivas preili Cooper peab neid hiljem solvavateks.

Kahju, et Jasmine kõik ära rikkus. Adam oli ikka veel selle peale väga pahane, kuidas naine teda pärast kohtles. Jasmine'i voodisse meelitamiseks oli kulunud kuus kohtamist, mida oli vürtsitanud naise vaikne kindel veendumus, et temast ei saa järjekordset täket mehe niigi tiheidalt märke täis voodipostile. Adam jäi kindlaks, sest ta oli puhkusel, oli enam-vähem ise oma aja peremees ja nautis Jasmine'i seltsi oodatust rohkem, arvestades, et Jasmine polnud sugugi nende naiste moodi, kellega Adam tavaliselt käis. Kui inimestel on tüüp, siis polnud Jasmine Cooper kindlasti tema oma.

Pagan, Adam jäi kindlaks, sest Jasmine keelas tal seda teha.

„Ma rääkisin Nickiga alles eelmisel nädalal,” jätkas Adam. „Ta ei maininud, et sa siia tuled.”

Adam oli ära teeninud ka venna pahameele, sest vend paistis olevat isiklikult huvitatud sellest, et Adamit oma isiklikust abist eemal hoida ning läks isegi nii kaugemale, et ütles Adamile, et Jasmine'i-taoline naine küll tema õnge ei lähe.

Adam ei suutnud kunagi väljakutsele vastu panna, kuid nagu selgus, oli tema vennal osaliselt õigus. Pärast uskumatut ohjeldamatu kire ööd näidati Adamile ust. Jasmine ei jõudnud ära oodata, millal mehest lahti saab. Võib-olla pidas ta Adamit oma laitmata otsustusvõime veaks või arvas, et Adam pole diskreetne ja räägib bossile ära. Ühel hetkel oli naine sõna otseses mõttes kõikjal Adami kallal, järgmisel aga, oh sa mu meie, kus tal hakkas ikka kiire Adamist lahtisaamisega.

Adam oskas samuti meisterlikult mitte lasta asjadel tõsiseks minna, kuid vähemalt tegi tema seda võluvalt ja viisakalt. See elegantne naine tema vastas võis aga küll olla peen oma lihvitud aktsendiga, mis oleks võinud sobida Windsori lossi, kuid ta oli riivanud Adami tavaliselt kõrget enesehinnangut ja see ei meeldinud mehele mitte üks põrm.

Nüüd istus Jasmine tema vastas, käed süles kõvasti kokku pigistatud. Teist korda vaadates sai Adam aru,

kui kõvasti. Naise sõrmenukid olid valged. Huvitav närvilisuse ilmutamine.

„Ma tulengi tavaliselt jõuludeks koju.”

Loogiline. On ju jõululaupäev ning Jasmine on inglanna ja ilmselt on tal siin pere. Aga miks ta endale Adami küllastamisega tüli teeb, kui ainult mõni nädal tagasi ei jõudnud ta ära oodata, millal mehest lahti saab?

„Ja sa läksid lihtsalt juhuslikult mööda?” küsis Adam kuivalt.

Jasmine huultejoon pehmenes. „Mitte päris nii.”

Jasmine oli napolisõnaline naine. Hea haridusega ja stiilsena ei lasknud ta kunagi oma keelel vabalt käia – kuigi Adam meenutas üht või kaht asja, mida naine oli oma suuga teinud ja mis pakkusid mehele kõikvõimalikke naudinguid. Adam astus laua taha, et see jääks nende vahele, sest tundis, et on kiimas nagu koolipoiss. Uus-Meremaalt naastes oli ta töötanud kakskümmend tundi päevas, et siin oma asju lõpetada, jahtinud investoreid ja algatanud uusi ettevõtmisi. Tagasitulekust saati polnud ta kohtamas käinud. Tavaliselt tema ümber parvlevad Londoni debütandid olid viimasel ajal saanud temalt lühikese armuaja – ja sellel, ütles ta endale kindlalt, pole midagi tegemist sellega, et tal on raske kiskuda mõtteid eemale ühelt teatud naiselt. Ta mõtles veel ainult sellepärast Jasmine Cooperi peale, et naine oli ta vihale ajanud!